

JEDWABNIK (2) *sb m*

jedwabnik (1), **jadwabnik** (1); jedwabnik *Mącz*; jadwabnik *GliczKsiąż*.

e jasne, a pochylone; w jadwabnik pierwsze a jasne.

sg N jedwábnik (1). ◇ I jadwábniki(e)m (1). ◇ [pl N jedwábniki.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Człowiek wyrabiający jedwabne tkaniny; sericarius Mącz, Cn (1) : Sericarius, Iedwabnik/ Tkacz yedwabnych rzeczy. Mącz 386c.*

2. *[Szata jedwabna: także inne stroje główne/ lzyyné/ ręczne: iáko fá Cepliki/ ofwiki/ [...] mycki/ ściérki/ rąbki/ ferpanki/ iedwabniki/ latáwczyki/ rántuchy/ fwoiérze GroicTyt 5v (Linde).]*

3. *Człowiek zniewieściaty, wydelikacony (1) : Abowiem yelli go w rofkóffy á w myękkim/ á pyełfczącem chowányu będziełz myeć/ yádwabnikyem go potym á niczemnym człowyekyem doftányełz y otrzymałz. GliczKsiąż E4v.*

Synonimy: 3. delikat, kochanek, niewieściuch, pieszczoch, rozkosznik.

Cf JEDWABNICA